

**Sektorowy model samorządu
gospodarczego. Założenia
i perspektywa wprowadzenia
w Polsce.**

Przejdź do produktu na ksiegarnia.beck.pl

Wprowadzenie

Gdy w 1989 r. projektowano w Polsce nowe ramy ustrojowe, pominięto reaktywację samorządu gospodarczego. Stan ten utrzymuje się do dziś, mimo podnoszonych w debacie publicznej od przeszło 30 lat ustrojowych nawiązań do II RP. W okresie międzywojennym, już od 1927 r. budowano jego podstawy¹, zaś Konstytucja kwietniowa z 1935 r. wprowadziła wprost podział władzy publicznej na trzy filary: administrację państwową, samorząd terytorialny i właśnie samorząd gospodarczy².

Samorządu tego, skonstruowanego choćby na podobieństwo do przepisów Konstytucji kwietniowej, nie wprowadzono jednak ani do tzw. Małej Konstytucji z 1992 r.³, ani do Konstytucji RP⁴. Kolejno podejmowane prace nad nowelizacjami ustawy z 30.5.1989 r. o izbach gospodarczych⁵ w zasadzie również ograniczały się do kosmetycznych poprawek. Nie zmieniały one istoty izb gospodarczych zdefiniowanych przepisami IzbyGospU jako dobrowolnych i prywatnoprawnych stowarzyszeń przedsiębiorców. Warto jednak wspomnieć, że od początku lat 90. XX w. zostało opracowanych kilka projektów ustaw o samorządzie gospodarczym, które przewidywały zastąpienie wyżej wymienionych organizacji prywatnoprawnych związkami publicznoprawnymi opartymi na obowiązkowym członkostwie⁶.

Co ciekawe, w polskim piśmiennictwie tematyce izb gospodarczych poświęconych jest relatywnie niewiele pozycji bibliograficznych. Zdecydowana większość z nich ma przy tym charakter opracowań historycznych⁷. Bieżące analizy i postulaty w przestrzeni

¹ W odniesieniu do samorządu gospodarczego w oparciu o przepisy Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 15.7.1927 r. o izbach przemysłowo-handlowych (Dz.U. Nr 67, poz. 591). Jednak odpowiednie regulacje przyjęto również dla izb rzemieślniczych (Dz.U. Nr 53, poz. 468) i rolniczych (Dz.U. Nr 39, poz. 385). Zob. R. Kmieciak, P. Antkowiak, A. Jaskulski, Pożądany kierunek zmian modelu samorządu gospodarczego w Polsce, Warszawa-Poznań 2016, s. 30 i n. Szerzej o tym w Rozdziale III.

² Artykuł 72 ust. 2 w zw. z art. 4 ust 3 ustawy konstytucyjnej z 23.4.1935 r. (Dz.U. Nr 30, poz. 227).

³ Ustawa konstytucyjna z 17.10.1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym (Dz.U. Nr 84, poz. 426 ze zm.).

⁴ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z 2.4.1997 r. (Dz.U. Nr 78 poz. 483 ze zm. I sprost.).

⁵ T.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 1218.

⁶ Projekty te omówione zostały w Rozdziale III.

⁷ Warto wskazać tu m.in. niezwykle interesujące prace K. Dąbrowskiego, którego badania stanowią niezwykle źródło wiedzy na temat różnych, często niszowych aspektów historii samorządu gospodarczego w Polsce i na ziemiach polskich. Wybrane prace wymienione zostały w Bibliografii.

akademickiej formułowane są m.in. w zespole związanym z Uniwersytetem Adama Mickiewicza w Poznaniu, w którym powstały dwa omawiane w Rozdziale III projekty ustaw o izbach przemysłowo-handlowych⁸. Koncentrują się one na wskazaniu ułomności obecnie obowiązujących regulacji i proponują wdrożenie w Polsce modelu samorządu gospodarczego w ujęciu kontynentalnym. Co jednak niezmiernie istotne, przy – i tu obecnych – ciekawych odniesieniach do historii samorządu gospodarczego w Europie i w Polsce⁹, autorzy nie dokonują głębszej analizy realiów działających w Polsce po 1989 r. organizacji przedsiębiorców i ich dorobku, jako ewentualnej bazy dla wdrożenia w Polsce rozwiązań skuteczniej odpowiadających na wyzwania gospodarki XXI w. Jeśli odnoszą się do izb gospodarczych, to niemal wyłącznie wskazują na organizacje działające lokalnie, pomijając bardzo popularne i aktywne izby branżowe. Nie poddają również analizie kryzysów i zmian obserwowanych w części samorządów modelu kontynentalnego w Europie. Pomijają też różnorodność rozwiązań światowych, w których niezwykle istotną rolę pełnią lokalne uwarunkowania polityczne, biznesowe i społeczne¹⁰.

Warto zauważyć również, że krajowe rozważania na temat rynku i przedsiębiorców w piśmiennictwie sprowadzają się zazwyczaj do wybiórczych i relatywnie negatywnych ocen ich prywatnoprawnych zrzeczeń (np. że organizacje te tworzone są przez podmioty gospodarcze „głównie w celu reprezentowania ich partykularnych interesów”¹¹). Oczywiście jest to obserwacja w dużym stopniu słuszna, ale nie powinna być oceniana negatywnie. Reprezentacja interesów stowarzyszonych podmiotów wpisana jest w DNA każdej prywatnoprawnej organizacji pozarządowej prowadzącej dialog z administracją publiczną¹², która ma wręcz obowiązek poszukiwać korzystnych rozwią-

⁸ Dokładniej w zespole Zakładu Badań Władzy Lokalnej i Samorządu Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Prace zespołu zainspirowane zostały opracowaniami S. Wykrętowicza, uznawanego za twórcę poznańskiej szkoły samorządu gospodarczego. Zob. R. Kmiecik, P. Antkowiak, A. Jaskulski, Pożądaný kierunek zmian, s. 8. Jedynie nieliczne opracowania powstały w innych ośrodkach akademickich, głównie w formie artykułów lub rozdziałów w większych opracowaniach, zob. Bibliografia.

⁹ Włączając opisy organizacji działających na ziemiach polskich w okresie zaborów. W przypadku autorów związanych z UAM warto wskazać w tym miejscu na szczególnie wnikliwy opis organizacji samorządu gospodarczego działającego na obszarze Wielkopolski, zob. R. Kmiecik, P. Antkowiak, A. Jaskulski, Pożądaný kierunek zmian, s. 41 i n., w nawiązaniu do opracowania M. Grzelaka, Izba Przemysłowo-Handlowa w Poznaniu jako forma samorządu gospodarczego (maszynopis pracy doktorskiej), Poznań 1995, s. 205–207.

¹⁰ Zagadnienia te omówione są w Rozdziale II.

¹¹ R. Kmiecik, P. Antkowiak, A. Jaskulski, Pożądaný kierunek zmian, s. 76. Podobnie zob. S. Wykrętowicz, Powstanie i rozwój samorządu gospodarczego w Europie i w Polsce, s. 18, izbabud.lodz.pl/userfiles/Samorzad%20w%20Europie%20i%20Polsce.pdf (dostęp: 20.6.2018).

¹² Cele związane z reprezentacją interesów określonych grup społecznych czy zawodowych mają nie tylko organizacje przedsiębiorców, ale również pracowników, jednostek samorządu terytorialnego, różnego rodzaju stowarzyszenia, ruchy społeczne, wyznaniowe, itd., zarówno krajowe, jak i zagraniczne oraz międzynarodowe.

zań problemów nurtujących reprezentowane przez siebie środowiska¹³. Niestety, podobnie negatywne oceny działających w Polsce prywatnoprawnych organizacji biznesowych są w literaturze powszechne. Jak wspomina *M. Kulesza*, „dopiero, gdy kapitał jest zorganizowany w samorządy, możemy mówić o prawidłowej mapie interesów”¹⁴. Zaś *S. Wykrętowicz* zaznacza, że realizowana w Polsce bez kompetentnych izb gospodarczych transformacja ustrojowa stwarza przesłanki niejasnych powiązań, korupcji i patologicznego lobbingu¹⁵.

Wspomniane wyżej opinie sugerujące *a contrario*, że związki publicznoprawne (i tylko one) instytucjonalnie wolne są od niejasnych powiązań reprezentowania partykularnych interesów swoich członków lub ich grup, a więc są utopijnie doskonałymi i zrównoważonymi strukturami dialogu z administracją publiczną oraz wsparcia przedsiębiorców. Założenie takie należy uznać za zbyt daleko idące, nieuprawnione i odezwane od realiów doświadczeń gospodarczych obecnych na styku polityki i biznesu, szczególnie w przestrzeni kontraktów publicznych czy realiów obsadzania i funkcjonowania wielu spółek skarbu państwa. Znamienne przy tym, że formułowane w literaturze opinie wydają się nie być oparte ani na badaniach przedsiębiorców, ani krajowych lub zagranicznych izb. W dostępnych opracowaniach naukowych¹⁶ trudno doszukać się równocześnie refleksji, dlaczego część przedsiębiorców w Polsce przystępuje do prywatnoprawnych zrzeszeń gospodarczych¹⁷? Jak tego typu organizacje (również

¹³ Dobrym przykładem jest brzmienie art. 2 IzbyGospU, który stwierdza: „Izba gospodarcza jest organizacją samorządu gospodarczego, reprezentującą interesy gospodarcze zrzeszonych w niej przedsiębiorców, w szczególności wobec organów władzy publicznej”. Odpowiednie regulacje zawierają również ustawy regulujące powoływanie i działalność innych organizacji pozarządowych, np. art. 5 ustawy z 23.5.1991 r. o organizacjach pracodawców (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 97 ze zm.): „Podstawowym zadaniem związków pracodawców, ich federacji i konfederacji jest ochrona praw i reprezentowanie interesów, w tym gospodarczych, zrzeszonych członków wobec związków zawodowych, organów władzy i administracji rządowej oraz organów samorządu terytorialnego”; art. 1 ust. 1 ustawy z 7.4.1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 2261 ze zm.): „W zakresie swoich celów statutowych stowarzyszenia mogą reprezentować interesy zbiorowe swoich członków wobec organów władzy publicznej” oraz ust. 3 tego artykułu: „Stowarzyszenia mają prawo wypowiedzania się w sprawach publicznych”.

¹⁴ *M. Kulesza*, Samorządność gospodarcza w strategii rozwoju regionalnego, *Nowe Życie Gospodarcze* 1998, Nr 11/147, s. 4.

¹⁵ *S. Wykrętowicz*, Powstanie i rozwój, s. 18–19.

Zob. również *G. Makowski*, *Czy możliwy jest przejrzysty lobbying? Raport o potrzebie lepszych regulacji i dobrych praktyk działalności lobbingsowej*, antykorupcja.gov.pl/download/4/14057/Czy_mozliwy_jest_przejrzysty_lobbying_Raport_o_potrzebie_lepszych_regulacji_i_dobrych_praktyk.pdf (dostęp: 20.6.2018).

¹⁶ W niniejszej pracy omówione zostały dwa niewielkie badania – jedno przeprowadzone wśród przedstawicieli dwóch samorządów zawodowych oraz drugie, w którym udział wzięło jedynie kilkudziesięciu przedsiębiorców.

¹⁷ W ewaluacjach Krajowej Izby Komunikacji Ethernetowej (materiały własne autora z lat 2009–2017) zrzeszeni przedsiębiorcy wskazywali m.in. na korzyści związane z wymianą doświad-

branżowe) działają i jaki mają realny dorobek¹⁸? Z drugiej strony brakuje badań wyjaśniających, dlaczego jedynie nieliczni przedsiębiorcy zrzeszają się?

Opracowując wnioski, należy przy tym pamiętać, że przedsiębiorcy poszukujący możliwości współdziałania i zrzeszania się mogą działać jedynie w obowiązujących ramach prawnych, które definiują możliwości organizacji gospodarczych. Niska liczba członków zrzeszeń wydaje się być przede wszystkim konsekwencją stanu, w którym przypisanie dziś izbom jedynie miękkich, prywatnoprawnych kompetencji istotnie i negatywnie wpływa na postrzeganie ich sprawczości (a w efekcie i atrakcyjności) w środowiskach biznesowych. Mimo tych ograniczeń należy jednak pamiętać, że organizacje prywatnoprawne pełnią istotną rolę, a alternatywą dla nich byłoby niezrzeszanie się wcale. Z tego powodu analiza dorobku i percepcji istniejących organizacji (nie tylko izb gospodarczych) jest jednym z niezbędnych i kluczowych etapów ewentualnego powołania w Polsce samorządu gospodarczego. Równocześnie na poziomie badawczym zrozumienie pozytywnych i negatywnych motywacji przedsiębiorców jest potrzebne zarówno dla ustalenia warunków niezbędnych do skutecznej promocji omawianej instytucji wśród jej interesariuszy (szczególnie w przypadku opracowań popierających powołanie samorządu gospodarczego w Polsce), jak i uwzględnienia w jej przyszłym kształcie uzasadnionych sugestii środowisk przedsiębiorców (różnych, nie jest to przecież grupa jednolita), dla których projektowany jest przyszły samorząd gospodarczy.

Projektując wprowadzenie w Polsce obowiązkowego samorządu gospodarczego, należy też uwzględnić liczne związane z tą instytucją ryzyka (które obserwowane są przecież w każdej innej formie samorządu lub sprawowania władzy publicznej). Obejmują one m.in. następujące zagrożenia:

- 1) możliwą etatyzację i nieefektywność struktur, nieróżniące się od form realizowanych obecnie przez administrację publiczną;
- 2) ugruntowanie braku wpływu przedsiębiorców na otoczenie prawne, np. przez niewłaściwą organizację struktur samorządowych;
- 3) wzmacnianie pozycji dużych przedsiębiorców, kosztem małych i mikro¹⁹;
- 4) paradoksalnie – nadmierną ingerencję państwa w działalność samorządów gospodarczych²⁰;

czeń oraz współpracą z innymi zrzeszonymi podmiotami, wsparciem prawnym w zakresie opracowywania wzorców umownych, monitoringiem obowiązujących przepisów, dostępem do dostawców i negocjowaniem korzystniejszych cen zakupów grupowych, popularyzacją informacji na temat funduszy unijnych.

¹⁸ Przykładową monografią poświęconą wybranym izbom gospodarczym i innym organizacjom działającym w otoczeniu przedsiębiorców telekomunikacyjnych jest praca *P. Marciniak, Organizacja i zadania krajowych izb gospodarczych sektora telekomunikacji*, Toruń 2019.

¹⁹ Np. przez zagwarantowanie im nieproporcjonalnie dużej reprezentacji w walnych zgromadzeniach i władzach izb.

²⁰ Np. wprowadzając do ustawy powołującej samorząd gospodarczy przepisy umożliwiające przejście pełnej kontroli nad nim poprzez wprowadzenie komisarza. Rozwiązanie tego typu za-

- 5) wprowadzanie dodatkowych procedur, obowiązków sprawozdawczych i obciążeń finansowych reglamentujących pośrednio swobodę działalności gospodarczej;
- 6) potencjalną niekompetencję przedstawicieli przedsiębiorców wybranych do organów w trybie przewidzianym w danym projekcie ustawy;
- 7) brak czasu osób funkcyjnych na łączenie działalności zawodowej z obowiązkami w samorządzie gospodarczym²¹.

Włączenie w rozważania potencjalnych zagrożeń powoduje, że projekt regulacji wprowadzających samorząd gospodarczy w Polsce powinien być więc bardziej efektem analizy celowościowej i SWOT²², a mniej rezultatem teoretyczno-prawnych rozważań modelowych. Równocześnie będące istotą samorządu partnerstwo i efektywna kooperacja „między” oraz „z” przedsiębiorcami oparte powinny być nie tylko na dobrze zaprojektowanych ramach ustawowych, ale i efektywności wdrażanej struktury organizacji rozpatrywanej pod kątem możliwości wykorzystania „kompetencji miękkich” przedsiębiorców w wewnętrznych relacjach samorządowych²³. Powiązanie wartości relacji wypracowywanych w ramach samorządu z potrzebami przedsiębiorców poszukujących realnej wiedzy i merytorycznego wsparcia swojej działalności (niezbędnych, by sprostać wymaganiom nowoczesnej i coraz bardziej specjalistycznej gospodarki funkcjonującej w przestrzeni globalnej) wymaga poszukiwania nowych, adekwatnych i efektywnych rozwiązań w zakresie organizacji życia i procesów gospodarczych oraz współpracy między rządem i rynkiem.

proponowano m.in. w art. 76 pkt 1 obywatelskiego projektu ustawy o izbach przemysłowo-handlowych z 2009 r. (szerzej omówiony w Rozdziale III.).

²¹ Należy rozwiązać problem kolizji obowiązków osób funkcyjnych, wybranych do organów samorządu gospodarczego, z ich działalnością zarobkową. Wydaje się, że jedynie w przypadku większych korporacji istnieje możliwość delegowania przedstawiciela do stałej pracy w samorządzie. Możliwości takich nie mają jednak zazwyczaj mali i mikroprzedsiębiorcy. Dla powszechnej struktury samorządowej konieczna jest więc jednoznaczna etatyzacja pochodzących z wyboru osób funkcyjnych.

²² Analiza SWOT jest jedną z podstawowych metod analizy strategicznej przedsiębiorstwa. Nazwa metody jest akronimem angielskich słów: *strengths* (mocne strony), *weaknesses* (słabe strony), *opportunities* (szanse potencjalne lub zaistniałe w otoczeniu), *threats* (zagrożenia prawdopodobne lub istniejące w otoczeniu). Zob. mfiles.pl/pl/index.php/Analiza_SWOT (dostęp: 20.6.2018).

²³ Kompetencje miękkie podzielić można na umiejętności osobiste i interpersonalne. Szczególnie druga z tych kategorii jest istotna w działalności samorządu gospodarczego. Umiejętność motywowania, perswazji, pracy zespołowej czy delegowania zadań to fundamenty każdej organizacji. Zauważyć jednak konsekwentnie należy, że jakość i efektywność pracy zrzeszenia przedsiębiorców jest silnie uzależniona od kompetencji i etyki osób zasiadających w jej organach, stąd projekt samorządu gospodarczego powinien w miarę możliwości uwzględniać balans między organami i mechanizmy skutecznej, wewnętrznej korekty ewentualnych nieprawidłowości. Ograniczając do minimum i ściśle reglamentując możliwość zastosowania zewnętrznych mechanizmów nadzoru.

Tymczasem w kontekście opracowanych w Polsce po 1989 r. projektów²⁴ trzeba zauważyć, że ich wspólnym założeniem jest powołanie w Polsce samorządu gospodarczego zorganizowanego terytorialnie na wzór instytucji działających m.in. we Francji i w Niemczech. Żaden z nich nie proponuje jednak nowych rozwiązań, np. koncepcji zorganizowania samorządu skoncentrowanego na kompetencjach branżowych. Równocześnie towarzyszące im publikacje nie analizują nawet najistotniejszych różnic między samorządem francuskim i niemieckim (szczególnie w zakresie porównania i omówienia katalogów powierzonych im zadań). Nie wskazują też na problemy, z jakimi borykają się izby, m.in. francuskie²⁵.

W tej sytuacji koniecznym punktem badań stało się usystematyzowanie i poszerzenie wiedzy na temat obecnych na świecie modeli i systematyk *chambers of commerce* (izb gospodarczych) oraz ich pozycji wobec innych organizacji biznesowych działających w omawianych krajach²⁶. Poszukując optymalnych rozwiązań dla warunków społeczno- -gospodarczych w Polsce, w monografii przybliżone zostały następnie rozwiązania historycznie obejmujące różne formy samorządu funkcjonującego w Polsce i na ziemiach polskich od okresu zaborów do czasów najnowszych. Badania przeprowadzone w tym zakresie zawierają również omówienie projektów ustaw o powszechnym samorządzie gospodarczym opracowanych po 1989 r.

Powyższe analizy stanowią niezbędny warunek wstępny do sformułowania odpowiedzi na pytania o to, czy możliwe i wskazane jest powołanie w Polsce publicznoprawnego samorządu gospodarczego? A następnie, jakie warunki muszą być spełnione, by samorząd ten był organizacją sprawną, kompetentną i akceptowaną przez możliwie jak najszerszy krąg jego interesariuszy? Przyjmując celowość rozbudowywania ram instytucjonalnego dialogu władzy publicznej z przedsiębiorcami, w odpowiedzi na tak postawione pytania, w Rozdziale IV omówione zostały następnie koncepcje, wskaźniki i narzędzia niezbędne do zaprojektowania efektywnego dla danego kraju systemu izb gospodarczych. Wśród nich podkreślić należy przede wszystkim zagadnienia związane z efektywną decentralizacją władzy, kwestię reprezentatywności, aterytorialność samorządów specjalnych i optymalny zakres regulacji. Omówionych zostało dziewięć pierwszo- i drugoplanowych grup interesariuszy przyszłego samorządu gospodarczego. Wszystkie wskazane elementy wykorzystane zostały do przygotowania założeń nowego modelu samorządu gospodarczego, opartego o sektorowy podział gospodarki. Przedmiot rozważań definiuje przy tym istotę, a więc i nazwę modelu – model sektorowy samorządu gospodarczego²⁷. Rozprawę zamyka rozdział, w którym sformu-

²⁴ Zob. Rozdział III.

²⁵ Rozważania dot. specyfiki izb w wybranych krajach oraz problemów, z jakimi się mierzą, zawarte zostały w Rozdziale II.

²⁶ Problematyka terminologiczna rozwinięta została w Rozdziale I, zaś modele usystematyzowano w Rozdziale II.

²⁷ W Rozdziale IV opisano podział modelu sektorowego samorządu gospodarczego na izby, który został wstępnie oparty na schemacie klasyfikacji PKD 2007, stat.gov.pl/Klasyfikacje/doc/pkd_07/pdf/2_PKD-2007-schemat_2.pdf (dostęp: 7.6.2020).

łowano wstępną propozycję dopełnienia reformy samorządowej w Polsce przez powołanie Izby Samorządowej (w miejsce Senatu RP).

Koncepcja pracy podporządkowana została pytaniom badawczym wymienionym na początku Rozdziału I. Następująca po nich weryfikacja siatki pojęciowej pozwoli uzasadnić tezę, że nie można utożsamiać terminu „izba gospodarcza” z samorządem gospodarczym bez ustalenia, czy analizowany podmiot dysponuje kompetencjami z zakresu władztwa administracyjnego oraz czy został powołany jako instytucja publicznoprawna. Tego typu zrzeszenia są przy tym niezwykle różnorodne, co potwierdzi ich szeroka analiza sporządzona w oparciu o badania rozwiązań funkcjonujących w wybranych krajach Europy, Azji, Bliskiego Wschodu i Ameryki Północnej. Analiza prowadzona w tym zakresie ma również służyć weryfikacji tezy, zgodnie z którą przyporządkowanie poszczególnych krajów do modeli bywa bardzo umowne, a istniejące systematyki wymagają aktualizacji.

Opisane w Rozdziale III wyniki badań historii polskich samorządów gospodarczych mają na celu przybliżenie interesujących i niedocenianych w dotychczasowym polskim piśmiennictwie wyraźnych rozwiązań o charakterze sektorowym, które w ocenie autora są widoczne choćby w powoływaniu w okresie międzywojennym osobnych izb dla handlu, przemysłu, rzemiosła czy rolnictwa. Z kolei wypracowana na wstępie siatka pojęciowa wykorzystana zostanie do weryfikacji obowiązujących w Polsce po 1989 r. rozwiązań prawnych, regulujących status prawny różnych organizacji gospodarczych, wskazując, które z nich posiadają cechy samorządu gospodarczego i dlaczego cech tych nie mają dzisiejsze prywatnoprawne izby gospodarcze. Z uwagi na brak zadań administracyjnoprawnych o charakterze władczym podobnej negatywnej weryfikacji – z punktu widzenia pojęcia samorządu gospodarczego poddane zostaną projekty ustaw o izbach gospodarczych opracowane po 1989 r.

Budowa nowoczesnej, publicznoprawnej instytucji gospodarczej wymaga zaprojektowania jej z uwzględnieniem szeregu narzędzi i aktualnych koncepcji prawnych oraz ekonomicznych wymienionych na wstępie Rozdziału IV. Istota samorządu wymaga ponadto określenia i zaangażowania w jego tworzenie oraz prowadzenie szeregu grup interesariuszy, do których zaliczyć należy nie tylko przedsiębiorców i administracji publicznej. To właśnie ich różnorodne potrzeby oraz rzeczowa analiza dzisiejszych i przyszłych wyzwań gospodarczych powinny stanowić fundament projektowanego od podstaw samorządu gospodarczego.

Przeprowadzone analizy porównawcze i historyczne mają wykazać, że w warunkach polskich należy powołać samorząd gospodarczy w nowym modelu sektorowym. Został on zaprojektowany jako instytucja odpowiadająca potrzebom zarówno przedsiębiorców, jak i państwa. Wpisuje się w potencjał i dorobek polskich organizacji gospodarczych. Jest równocześnie nowoczesny, efektywny i optymalny wobec dzisiejszych i przyszłych wyzwań gospodarczych w Polsce.

Samorząd gospodarczy posiadać przy tym musi wyraźnie określony katalog zadań publicznoprawnych (władczych i niewładczych), stabilne zasady finansowania oraz skuteczne wsparcie ustrojowe. Zgodnie z tezą dowodzoną w Rozdziale V, ostatni z tych

warunków zapewnić może zastąpienie Senatu RP powołaną w jego miejsce Izbą Samorządową.

Opracowanie niniejsze zawiera trzy autorskie elementy:

- 1) analizę projektów ustaw dotyczących powołania samorządu gospodarczego opracowanych w latach 1994–2016 w różnych środowiskach w Polsce;
- 2) omówienie założeń sektorowego modelu organizacji samorządu gospodarczego;
- 3) zarys poszerzenia koncepcji przekształcenia Senatu w Izbę Samorządową z uwzględnieniem przedstawicieli samorządów specjalnych i potencjalnie – związków zawodowych.

W opracowaniu uwzględniono stan prawny obowiązujący do 31.8.2021 r., jak również dane statystyczne, ilościowe i raporty dostępne w pierwszej połowie 2021 r.

[Przejdź do księgarni →](#)